

Willem Seyn

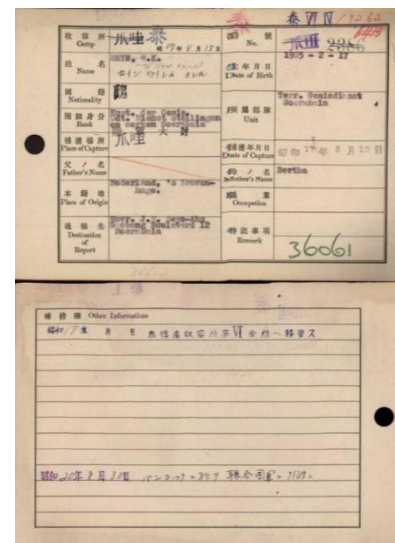
Willem Karel Seyn is geboren op 17 februari 1905 in Den Haag. Hij was de zoon van Willem Hubert Casper Antonie Seyn (1872-1937) en Bertha Elizabeth Evenwel (1880-1976). Hij had een broer Guillaume Paul Seyn. Zijn vader was generaal majoor.

In 1917 werd hij assistent patrouilleleider bij de derde patrouille van de afdeling Breda. Willem ging naar de Koninklijke Militaire Academie in Breda en haalde in 1924 het examen voor tweede luitenant bij de Genie in Nederlands-Indië.

Genie in Nederl.-Indië: J. R. Broekhuijzen, G. Maas, H. P. Matutlessija, J. Sevenhuijsen, W. K. Seijn.

Zijn moeder was actief in het NPG. Haar gildenaam was Wahvu. Eind jaren '20 woonde ze in Nederlands-Indië. Ze keerde in 1929 terug naar Nederland. Het NIPV vroeg het bestuur van het Nederlands Meisjes Gilde of ze commissariaessse voor Nederlands-Indië mocht worden, om de band te vormen tussen Holland en Indië. Later was ze ook districtscommissariaessse voor het district Breda bij het NPG.

Willem trouwde in Bandung op 17 oktober 1928 met Josephine Emma Ahn. Ze kregen vier kinderen. Toen zijn vader in 1937 overleed, woonde hij met zijn vrouw en twee kinderen in Padang. Ze woonden vlak voor de oorlog in Soerabaja. Tijdens de mobilisatie was hij kaptein der Genie bij de territoriale Geniedienst in Soerabaja.

Hij werd tewerkgesteld aan de Birmaspoorweg. De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners

ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. Ze ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept. Willem werd in 1945 in Bangkok bevrijdt.

In 1963 is hij gescheiden. Hij overleed op 10 juni 1989 in Den Haag. Hij werd officier in de Orde van Oranje Nassau.

Meer informatie

[Willem Karel Seyn \(locatie onbekend, 17 februari 1905 - locatie onbekend, datum onbekend\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[| Nationaal Archief](#)

[De padvinder; algemeen orgaan voor de Vereeniging "De Nederlandsche Padvinders", jrg 3, 1917, no. 34, 1917 » 1917-12 - Pag. 28 | Delpher](#)

[Willem Karel Seyn \(1905-1989\) » Genealogie Boas-Bianchi-Baaij-Happee-Chaudieu etc.etc. » Genealogie Online](#)

[Willem Karel Seyn \(1905 - 1989\) - Genealogy](#)

[Onderscheiding Willem Karel Seyn \(uit de periode 1815-1993\) » Open Archieven](#)

[Database Nederlandse dwangarbeiders Birmaspoorweg](#)

[Birma-Siam-spoorweg](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Josephine Emma Ahn \(1909 - 1982\) - Genealogy](#)

[Willem Karel Seyn - Ons Land](#)

[Algemeen handelsblad voor Nederlandsch-Indië » 06 aug 1924 - Art. 17 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.